

कर्णमल (कर्ण + मल) n. *Unreinigkeit des Ohrs, Ohrenschmalz* Hār. 194. VJUP. 101.
कर्णमुकुर (कर्ण + मुकुर) m. *eine Art Ohrschmuck* Bṛāh. im ÇKDr.
 — Vgl. कर्णदर्पण.
कर्णमूल (कर्ण + मूल) n. *Ohrwurzel, der Ort wo der Ohrknorpel sich an den Kopf ansetzt* P. 5, 2, 24. H. 1225. Suçr. 1, 125, 19. R. 4, 9, 106. Bāg. P. 3, 19, 25. कर्णमूलमागत्य — पलितच्छब्दना इति Rāgh. 12, 2.
कर्णमोहि (कर्ण + मोहि?) f. ein Bein. der Kāmūḍā Tāik. 1, 1, 63. H. 206.
कर्णयोनि (कर्ण + योनि) adj. *das Ohr zur Heimath, zum Ausgangspunkt habend; von Pfeilen, weil sie beim Spannen des Bogens bis zum Ohr zurückgezogen werden* (vgl. R. 4, 9, 106: कर्मुकम् — धार्कणमूलमाकृष्य विसृज्य त्वं मरुशरम् RV. 2, 24, 8.
कर्णरन्ध्र (कर्ण + रन्ध्र) m. n. *Gehörgang* Bāg. P. 3, 13, 35. 13, 49. ध्र-पावृते: कर्णरन्ध्रे: 22, 7. — Vgl. कर्णाच्छिद्र, °पुट, °विवर, कर्णाञ्जलि.
कर्णरोग (कर्ण + रोग) m. *Ohrenkrankheit* Suçr. 2, 363, 12.
कर्णरत्न (von कर्ण) adj. *mit Ohren versehen* gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97.
कर्णलता (कर्ण + लता) f. *Ohrläppchen* Tāik. 3, 3, 398. Auch कर्णल-तिका H. 374.
कर्णवंश (कर्ण + वंश) m. *ein flaches hervortretendes Dach von Bambusrohr* Hār. 132.
कर्णवत् (von कर्ण) adj. 1) *mit Ohren versehen* RV. 10, 71, 7. कर्णवत्ति हि भूतानां विशेषेण तुरंगमाः । यय तस्मान्निवर्तधे याचनां प्रतिवेदिताः ॥ R. 2, 45, 15. — 2) *mit Gabeln —, Haken versehen*: शल्य Suçr. 1, 102, 7; vgl. कर्णकवत्.
कर्णवर्जित (कर्ण + वज्) 1) adj. *der Ohren beraubt*. — 2) m. *Schlange* ÇANDAK. im ÇKDr.
कर्णविवर (कर्ण + वि) n. *Gehörgang* Bāg. P. 3, 13, 46. — Vgl. कर्णाच्छिद्र, °पुट, °रन्ध्र, कर्णाञ्जलि.
कर्णविष् (कर्ण + विष्) f. *Ohrenschmalz* M. 3, 135. Davon कर्णविट् adj. *mit Ohrenschmalz behaftet* Suçr. 2, 368, 13.
कर्णवेध (कर्ण + वेध) m. *Durchbohrung der Ohren, eine religiöse Ceremonie, welche zur Abwendung eines Todesfalles vollzogen wird, wenn die Geburt eines dritten Sohnes erwartet wird, GĒOTISHAT. im ÇKDr.*
कर्णवेधनी (कर्ण + वे) f. *ein zum Durchbohren eines Elephantenohrs gebrauchtes Instrument* Tāik. 2, 8, 39. Wilson führt dieselbe Autor. auch für कर्णवेधनिका an.
कर्णवेष्ट (कर्ण + वेष्ट) m. 1) *Ohrring*: सुकृतौ कर्णवेष्टौ च कुण्डले च सुसंस्कृते R. 5, 19, 12. Vgl. कर्णवेष्टक, कर्णवेष्टन. — 2) N. pr. eines Fürsten MBh. 1, 2696.
कर्णवेष्टक (कर्ण + वे) gaṇa ध्रूपपादि zu P. 5, 1, 4. m. 1) *Ohrenklappe am Kopfbund* Pār. Gṇh. 2, 6. — 2) *Ohrring* H. 636 (nach der Calc. Ausg. n.). P. 5, 1, 99, Sch.
कर्णवेष्टक्रीय und **कर्णवेष्टक्य** adj. *von कर्णवेष्टक gaṇa ध्रूपपादि zu P. 5, 1, 4.*
कर्णवेष्टन (कर्ण + वे) n. *Ohrring* AK. 2, 6, 3, 3.
कर्णशङ्कुली (कर्ण + शङ्कु) f. *das äussere Ohr* H. 374.
कर्णशूल (कर्ण + शूल) m. n. *Ohrenstiche* AV. 9, 8, 1. Suçr. 1, 55, 4. 257,

6. 2, 138, 6. 360, 20. 361, 9. 363, 14. Davon कर्णशूलिन adj. *mit Ohrenstichen behaftet* 136, 14. 363, 4. 17.
कर्णशैभन (कर्ण + शैभ) n. *Ohrschmuck* RV. 9, 67, 3.
कर्णश्रव (कर्ण + श्रव) adj. *den Ohren vernehmbar*: कर्णश्रवे ऽनिले M. 4, 102.
कर्णश्रवस् (कर्ण + श्रव) m. N. pr. eines Brahmanen MBh. 3, 986.
कर्णश्रुत् (कर्ण + श्रुत्) m. N. pr. des Verfassers von RV. 9, 54, 22—24 ANUKR.
कर्णसंस्त्राव und **कर्णस्त्राव** (कर्ण + सं) m. *Eiterfluss aus dem Ohr* Suçr. 2, 362, 4. 361, 1. 367, 2. 9.
कर्णसू (कर्ण + सू) m. *Vater des Karṇa, ein Bein. der Sonne* H. 4. 8.
कर्णसूचि (कर्ण + सूचि) ein best. Insekt Verz. d. B. H. 268, 4 v. u. (ख-नूरककर्णसूच्यौ).
कर्णस्पेटा (कर्ण + स्पेटा) f. N. einer Schlingpflanze (vulg. काणफा-टा) Riān. im ÇKDr.
कर्णार्कणि (कर्ण + कर्ण; vgl. P. 5, 4, 127) adv. *von Ohr zu Ohr*: कर्णार्कणि हि कययः कथयति R. 6, 21, 39.
कर्णाञ्जलि (कर्ण + अञ्जलि) m. *Gehörgang* Bāg. P. 3, 13, 49. — Vgl. कर्णाच्छिद्र u. s. w.
कर्णाट 1) m. pl. N. pr. eines Landes und des dasselbe bewohnenden Volkes ÇANDAK. im ÇKDr. LIA. I, 170. MBh. 3, 16352. VARĀH. BĀH. S. 14, 13 in Verz. d. B. H. 241. Riān-TAR. 1, 300. — 2) f. कर्णाटी a) *eine Fürstin von Karṇāṭa* Riān-TAR. 4, 152. — b) N. einer Pflanze (हेंसपदी) Riān. im ÇKDr. — c) N. einer der Rāgiṇī, der Gemahlin des Rāga Mālava, Hālū. und Sāmātrād. im ÇKDr.
कर्णाटक m. = कर्णाट 1. Bāg. P. 5, 6, 8. VP. 192. Ind. St. 1, 76.
कर्णाटक (कर्ण + आटक) m. N. pr. eines Mannes, pl. *seine Nachkommen* gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63. — Vgl. पर्णाटक.
कर्णादेश (कर्ण + आदेश) m. *Ohrring* H. 4. 133. — Wohl kaum eine richtige Form.
कर्णानुज (कर्ण + अनुज) m. *Karṇa's jüngerer Bruder, ein Bein. Juddishthira's* Tāik. 2, 8, 14.
कर्णान्डु (कर्ण + अण्डु) f. *ein best. Ohrschmuck und Ohrring überh.* H. 636. an. 3, 329. MED. d. 23. Auch कर्णान्द्र f. Hār. 173. Vāi. beim Sch. zu H. 636.
कर्णभरणक (कर्ण + अमरण) m. N. eines Baumes, *Cathartocarpus (Cassia) fistula (आरजवध)* Riān. im ÇKDr.
कर्णारा f. = कर्णवेधनी Tāik. 2, 8, 39.
कर्णारि (कर्ण + अरि) m. 1) ein Bein. Arguna's (Karṇa's Feind) H. 710, Sch. — 2) N. eines Baumes, *Terminalia Arguna W. u. A., Riān.* im ÇKDr.
कर्णालंकार (कर्ण + अलं) m. *Ohrschmuck* P. 5, 1, 99, Sch.
कर्णाश्र (?) m. N. pr. eines Mannes PRAYARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 36.
कर्णास्फाल (कर्ण + आस्फाल) m. *das Hinundherschlagen der Elephantenohren* Tāik. 2, 8, 36. 3, 2, 13.
कर्ण = कर्ण (?) am Ende des N. pr. मन्दकर्णि.
कर्णिक (von कर्ण) 1) adj. a) *Ohren habend* WILS. अकर्णिका keine Ohren habend R. 5, 17, 24. Könnte auch f. von अकर्णिक sein. — b) *mit ei-*